

זרע נשמשוד

נא דשמיא

תּוֹרַת שְׂמֵשׁוֹךְ

בְּאוֹר הַפֶּתוּחַ 'בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם' בְּאִפֶּן נִפְלָא

הַנָּשִׁים שֶׁהִרְגִּישׁוּ מְשִׁיכָה לַמָּלְאכָת הַטּוֹיָה הַצְּלִיחוּ בָּהּ

לֹא תִבְעֲרוּ אֶשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: (לד, ג)

וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לָבֶן אֶתְנָה בַּחֲכֻמָּה טוֹו אֶת הָעָזִים: (לה, כו)
מקשה רבנו ה'אע שמשו' זל'ה: משמע מהפסוק שנשים אלו

מקִּשָּׁה רַבִּנוּ הִזְרַע שִׁמְשׁוֹן זֶלֶה"ה: מִשְׁמַע מִהֶפְסוֹק שִׁנְאִים א
לָבֹן נָשָׂא אוֹתוֹ, וּפְרוּשׁ הִדְבֵּר הוּא שֶׁהֵם הִלְכוּ אַחֵר רְצוֹן לָבֹן,
וּלְכַאוּרָה זֶה מֵדַת הָרִשְׁעִים שֶׁהֵרִי מוֹבָא בִּילְקוּט (פֶּרֶשׁת נח רמז
סא) עַל הֶפְסוֹק (בְּרֵאשִׁית ה, כא) וְיֵאמַר ה' אֶל לָבֹן, שֶׁהִצְדִּיקִים
לָבֵם בְּרִשׁוֹתֵם, דִּהְיִינוּ שֶׁהֵם שׁוֹלְטִים עָלֵינוּ, וְאֵלּוּ הָרִשְׁעִים הֵם
בְּרִשׁוֹת לָבֵם, כִּי הֵם נִשְׁלָטִים עַל יְדֵי רְצוֹנוֹת לָבֵם וְאֵין לָהֶם
אִפְשָׁרוֹת לְהִתְגַּבֵּר עַל מֵאוֹהֵם.

וּמִתְרַיְוּ רַבְנֵי הָעָרֵעַ שֶׁמִּשְׁשׁוֹן זֶלֶה"ה: שְׂכָאן הָרִי מְדַבֵּר בְּאַמְנוֹת
שֶׁל טוֹיָה, וְזֶה דָּבָר הַצָּרִיף חֲכָמָה יִתְרָה, וּבְכַדִּי לִלְמַד אֲמֵנוֹת
זו, אֵינן תּוֹעֵלֶת מִכָּךְ אִם הָאָדָם יִרְצֶה לִשְׁעַבֵּד לְבּוֹ לְמַלְאָכָה
זו, כִּי אוֹלֵי לֹא יַעֲלֶה בִידּוֹ לִלְמַד אוֹתָהּ, כִּי אִם אֵין לוֹ בִּטְבָעוֹ
אֶת הַכְּשָׁרוֹנוֹת וְהַהֲתַמְחוֹת בִּידֵיו לְכָךְ, אֲזִי אָף אִם יִהְיֶה לְבּוֹ
בְּרִשּׁוֹתָיו לֹא יוֹשִׁיל לוֹ זֹאת כָּלִים.

אָבֶל מִי שְׁלָבוֹ מִשְׂרָא וּמוֹשֵׁף אוֹתוֹ לְלַמֵּד אֲמָנוֹת זֶה, זֶה רָאִיָה שֶׁהוּא מוֹכֵן מִטְבְּעוֹ לְלַמֵּד אֲמָנוֹת זֶה אִם יִרְצֶה בְּכֶה, נְאוֹת הוּא שֶׁגַם יִצְלִיחַ בְּזֶה. וְזֶה כּוֹנֵן הַפְּסוּק 'אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֲתָנָה', וְדִהְיִינוּ אוֹתָן נָשִׁים שִׁיִּרְאִישׁוֹ בְּתוֹךְ לִבָּם רָצוֹן וּמִשִּׁיכָה לְלַמֵּד אֲמָנוֹת זֶה, הַהֲרָגָשָׁה הַזֶּה הִיא רָאִיָה שֶׁאֵינָן הֵם רְאוּיִים לְאֲמָנוֹת זֶה, וְהֵם יִצְלִיחוּ וּכְהַמֶּשֶׁף הַפְּסוּק 'בַּחֲכָמָה טוֹו אֶת הָעֵצִים'.

וּמוֹסִיף רַבְּנֵי הָרַע שֶׁמֶשׁוֹן זֶלַה"ה, שְׂאָכֵן הַנָּשִׁים בְּאִפֶּן כָּלְלִי
 לֹא שִׁיךְ שְׁלָבֵן יִהְיֶה בְּרִשּׁוֹתָם, שֶׁהֲרִי רִשּׁוֹת אַחֲרִים עֲלֵיהֶם,
 וְהֵם בְּרִשּׁוֹת בַּעֲלֵיהֶן, שֶׁהֲרִי אֵין לָךְ כְּשֶׁרָה בְּנָשִׁים, אֲלָא הָעוֹשָׂה
 רָצוֹן בַּעֲלָהּ (תנא דבי אליהו פרק ט'). וּמִמְלֵא בְּכָל אִפֶּן לֹא שִׁיךְ
 שְׁלָבֵן יִהְיֶה בְּרִשּׁוֹתָן. (זרע שמשון פרשתינו אות ד)

**לומדים
זרע שמשוך**

חזק! חזק!
לימוד יומי קבוע
קל ונגיש
להשיג בכל חנויות הספרים

תורמים
ורואים ישועות
אל תחמיצו!

**שמות התורמים יתברכו
צ"ל גדולי הדור שליט"א
בשעת לימודם
בספר זרע שמשון.**

**הספר שמחולל פלאות.
למים נושעו בהבטחתו.**

02-80-80-500
05271-66450
347-496-5651

[/https://www.zerashimshon.co.il/donation](https://www.zerashimshon.co.il/donation)

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

ענייכם תראינה צנים
וי צנים כשתילי זיתים
יצו לשלחנכם, חכמים
צבונים, וצתים מלאים
כל עוז, גם עושר
גם כבוד לא יסופו
מזנוכם

ברכת המחבר
מתוך הקדמת הספר

עליו נאמר	מוֹדֵר שְׂמוּאֵל בן מוֹדֵר אֵלֶיזֶר בן בִּרְהָר בֶּנֶם יֵאָדָר בן הַגִּבְרִיָּה.
עליו נאמר	רִבִּי חִים בן יַעֲקֹב וְרִחֵל בִּתְּהֵא בן הַסֵּס הַגִּבְרִיָּה.
עליו נאמר	הַמְנוּה יִרְחֵק בן שְׂמֵה וְאֶסְתֵּר רַל בֶּנֶם יֵאָדָר אִיר הַסֵּס הַגִּבְרִיָּה וְהוֹתֵה מִכְבֶּה בן הַמֶּלֶךְ אֶר וְרִחֵמֵה בן הַסֵּס אִיר הַסֵּס הַגִּבְרִיָּה.
עליו נאמר	הַקִּדִּישׁ בֶּן הַמְּנַחֵם הַחַד.
עליו נאמר	שְׂמוּאֵל בן אֵלִיָּהוּ דָּר בֶּנֶם יִרְחֵק בִּדְתָה וְהַסֵּס הַגִּבְרִיָּה בֶּנֶם אִיר הַסֵּס הַגִּבְרִיָּה הַקִּדִּישׁ בֶּן יִבְנֵי וְנִסְאֵל שֶׁלֹּא
הַחֲתָנִי וְיִשְׁרָאֵל	אֶלֶם בֶּן הַסֵּס הַגִּבְרִיָּה לִבְרִית הַהוֹחֵלֶת בֶּנֶם שְׂמֵה בן שְׂמֵה וְיִסְטָל בֶּנֶם הַחֲתָנִי וְיִשְׁרָאֵל

אורות שמשון

פנינים ורעיונות נפלאים לפי ענינים ככתבם וכלשונם

עניני שבת 6

בלוחות הראשונות לא היו צריכים להודיע שפקוח נפש דוחה שבת ובאור נוסף בשיכות זכור את יום השבת ללא תענה

עשרת הדברות היו כתובים חמשה על לוח זה וחמשה על לוח זה, זה כנגד זה (מכילתא דרבי ישמעאל פרשת יתרו), 'זכור' כנגד 'לא תענה', הנה הקשה העיון יעקב ריש מסכת שבועות (ב, ב) למה בדברות אחרונות כתיב (בריש ה, יב) 'כאשר צוה ה' אלקיך' ודרשין מנייה בגמרא (שבת פז, ב) באשר צוה במרה, ולמה לא נאמר גם בדברות הראשונות 'כאשר צוה', ותרא לפי דרכו ועין שם.

ולעניות דעתי נראה, דדוקא בדברות אחרונות שיה לומר כאשר צוה במרה, מה שאין כן בדברות הראשונות, והטעם שהרי אנו יודעים שפקוח נפש דוחה את השבת (שם קלב, א), וכשנצטוו ישראל במרה על השבת, נצטוו על שמירתו, ונצטוו נמי לחללו על סכנת נפשות, ושפיר מוכח נמי מסמיכות הפסוקים 'שם שם לו חק ומשפט' דהיינו מצות שנצטוו במרה, וסמיה ליה ויאמר 'אם שמוע תשמע וכו' כל המהלך' וכו', (שמות טו, כה-כו) כלומר אף על פי שצויתי אתכם על השבת עם כל זה אם יהיה במקום חלי יהיה מצוה עליכם לחללו.

אמנם כשאנו לחר סיני ונצטוו בדברות הראשונות על השבת, לא היה שיה לומר כאשר צוה במרה, דהיה משמע לחלל שבת במקום חלי של סכנה, שהרי כשקבלו ישראל את התורה אם לא היו חוטאים לא היה שולט בהם לא יצר הרע ולא חטא ולא חלי ולא מיתה, דכתיב 'חרות על הלחת' ואמרו ז"ל (עבודה זרה ה, א) חרות ממלאך המות ומיצר הרע וכו', וכשאינו יצר הרע ומיתה ליכא נמי חלי, דאין מיתה בלא חטא ואין יסורין בלא עון (שבת נה, א), ואם כן לא היו צריכים לחלל השבת לעולם.

ומשום הכי לא שיה לומר 'כאשר צוה' במרה, שאז נצטוו לחללו לפעמים וכאן כל עקר אין לחללו, אבל לאחר שחטאו ונגזר עליהם חלי ומיתה ויצר הרע, הכרח לומר להם 'כאשר צוה' במרה, וחלי ומיתה נגזר עליהם לפי שהעידו שקר בהקדוש ברוך הוא 'אלה אלהיך ישראל' וכו' (שמות לב, ד). וזהו 'לא תענה ברעך' דהיינו הקדוש ברוך הוא, כמו שאמרו ז"ל (שמו"ר כז, א) על (משלי כז, י) 'דעך ורע אביך אל תעזב' וכו'. ונהיינו שנגזר בזה שיש דין בהלכות שבת שתלוי בצווי של 'לא תענה ברעך', שאם ישמרו כראוי את הצווי של לא תענה לא יצטרכו לחלל השבת במקום פקוח נפש]. (פרשת יתרו אות כה)

תורת חיים

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש -
הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

ארבע דרגות של מתנדבים עבור המשכן

ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה'. וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו. כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת ה' וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו: (לה, כב-כד)

מדקדק רבנו האור החיים' זלה"ה: מה כונת אמרו 'ויבאו האנשים על הנשים'. ומהו כפל הלשון ואריכות דברים בלשון הבאה לכל מין בנפרד. ומתרא רבנו האור החיים' זלה"ה: שבאריכות זו כי יודיע הכתוב אפן נדבת לבם של אנשי החיל שתרמו מכל סוגי נכסיהם וכספיהם הכל בחשק רב. שהנה יש כמה דרגות באהבת האדם אל חפציו ונכסיו, ונראה שיש בהם ארבע דרגות.

א. כלי ביתו ותכשיטיו כמנורות זהב וכדומה. שהם יקרים בעיני האדם יותר מכל קנין כספו.

ב. זהב, אף אם אינו בצורת תכשיט, בכל זאת זהב יאהב האדם יותר מכל.

ג. דברים שישנם רק אצלו ואינם נמצאים אצל הזולת יגדל ערכם בעיני האדם.

ד. שאר נכסי האדם, כסף ושוה כסף, שאליהם קשור האדם פחות מכל מה שמזכיר עד עתה, וזה הדרגה הפחותה מכלם.

ובפסוקים כאן סדרה התורה את כל הדרגות של המתנדבים, שהתנדבו מכל נכסיהם שכלולים בארבע דרגות הללו. וראשונה כתבה התורה: 'ויבאו האנשים על הנשים', דהיינו שהביאו את התכשיטים ומה שאמר 'על הנשים' רמז על התכשיטים, שהרי תכשיטים נמצאים על הנשים. ובזה הראו שאף שהביב בעיניהם הדבר מאד, הביאו אותם לנדבה. וזה מה שפרט לאחר מכן: 'חח ונזם וטבעת וכומז'. ולכן גם אמר כאן 'כל נדיב לב', שתרמו על לב נדיב בכלליות, ולא שגדבה לבו פעם אחת. ואחר כך כתבה התורה 'כל כלי זהב' שגם את התכשיטים שיש בהם זהב נתנו.

בפסוק הבא כתבה התורה: 'וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה', והוא בא לרמז על הדרגה השנייה, אלו בני האדם שאוהבים זהב, ואף זהב שאינו עשוי בתכשיטים, ובכל זאת גם את זה הביאו ברצון.

ובנגד הדרגה השלישית נכתב בפסוק השלישי: 'ותכלת וארגמן ותולעת שני' וגו', ואלו דברים שלא היו מצויים אצלם באותה העת, כי הם הרי היו במדבר ושם לא היה מצוי הרבה מכל המינים האלו המזכרים, ובכל זאת תרמו מהם. ולאחר מכן כתב בפסוק: 'כל מרים תרומת כסף ונחשת', שזה בא לרמז על הדרגה הרביעית של קניי ורכוש האדם, שגם מהם הביאו, ויוצא מכך שהביאו את כל קניניהם לה'.

לקבלת הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידונים: 02-80-80-600

נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-66450

יז"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3

זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

זרע שמשון ע"ר 580624120